

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către partea vătămată Prepelită Igor și de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui

Dînga Ion Xxxx, xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 06.09.2021 – 23.09.2021;

2. *instanța de apel*: 24.11.2021 – 06.04.2022;

3. *instanța de recurs*: 04.08.2022 – 02.11.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 23 septembrie 2021, Dînga Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an, cu condiția ca în această perioadă inculpatul să nu comită alte infracțiuni.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Dînga Ion în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 448 lei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată în sensul enunțat, instanța de fond a constatat că, Dînga Ion, la data de 26.06.2021, aproximativ în jurul orei 22:45, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe una din străzile din satul Coșcodeni, raionul Sîngerei, în timp ce colaboratorii de poliție a Inspectoratului de Poliție Sîngerei, Patrașcu Ion și Prepelită Igor, îndeplinindu-și atribuțiile sale de serviciu, în cadrul documentării cazului de huliganism nu prea grav, precum și în scopul curmării acțiunilor ilegale a lui Dînga Ion, ultimul în scopul sistării activității de serviciu a colaboratorilor de poliție sus-menționați, s-a adresat cu cuvinte necenzurate în adresa lor, amenințându-i cu răfuială fizică, în același timp aplicând violență periculoasă pentru viață sau sănătate colaboratorilor de poliție,

manifestată prin răsucirea degetului 3 al mâinii drepte a lui Prepeliță Igor, cauzându-i fractură marginală, falanga medie, degetul 3 mâna dreaptă, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 28.06.2021 se califică drept vătămări corporale medii.

Judecând prezenta cauză în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată a statuat că vinovăția inculpatului Dînga Ion în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele administrate în faza de urmărire penală, cercetate în ședința de judecată, instanța reținând în acțiunile inculpatului întrunirea indicilor calificativi ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

La stabilirea cuantumului și categoriei pedepsei, instanța de judecată a reținut că, inculpatul Dînga Ion a recunoscut vina în comiterea faptelor incriminate, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, s-a căit sincer, a remediat pretențiile părților vătămate care nu au înaintat acțiune civilă, deși are incidente minore, însă referitor la încălcarea legii penale este la prima abatere.

În atare împrejurări instanța a conchis de a-i aplica inculpatului Dînga Ion pedeapsa condiționată, considerând că nu este rațională privarea lui de libertate. Astfel, inculpatului Dînga Ion în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, iar în baza art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea acesteia a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an, inculpatul fiind obligat să se prezinte la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul în vederea executării pedepsei.

De asemenea, instanța a dispus încasarea de la inculpatul Dînga Ion în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura Sîngerei, Dumitru Ceaica, care a invocat dezacordul cu sentința în latura pedepsei penale, considerând nejustificată aplicarea în privința inculpatului Dînga Ion a prevederilor art. 90 Cod penal.

Prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale. În special, instanța nu a luat în considerație gradul de pericol social al infracțiunii comise, care se referă la categoria infracțiunilor contra autorităților publice și a securității de stat, care în sine prezintă un pericol social sporit.

De asemenea, a invocat că de către instanță nu au fost constatate circumstanțe care ar da temei de a considera că pedeapsa aplicată inculpatului Dînga Ion va fi suficientă pentru corectarea lui, luând în considerație faptul că acesta anterior a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Astfel, ținând cont că Dînga Ion, anterior a fost în conflict cu legea penală și nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, procurorul a considerat că pedeapsa condiționată aplicată acestuia este prea blândă.

Procurorul a pledat pentru casarea sentinței în latura pedepsei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care Dînga Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu stabilirea în baza acestei legi a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în rest sentința să fie menținută.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2022, a fost admis apelul procurorului, sentința casată parțial, în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Lui Dînga Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni.

În temeiul art. 90¹ alin. (1) Cod penal, Dînga Ion urmează să execute 1 an și 4 luni din pedeapsa stabilită în penitenciar de tip semiînchis, executarea celeilalte părți din pedeapsă stabilită - 1 an și 4 luni, a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani, urmând ca în perioada de probațiune menționată Dînga Ion să nu comită o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea acordată.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, procurorul nu contestă încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Dînga Ion, însă critică sentința instanței de fond în ce privește aplicarea eronată față de inculpat a pedepsei condiționate, întrucât aceasta nu va atinge scopurile scontate.

Analizând actul judecătoresc contestat prin prisma invocărilor din apel, instanța de apel a constatat că, invocările apelului privitor la aplicarea nejustificată față de Dînga Ion a prevederilor art. 90 Cod penal și-au găsit deplină confirmare, însă motivul în cauză nu este unicul care determină casarea sentinței în latura pedepsei.

Astfel, potrivit speței, Dînga Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, care se sancționează cu închisoare de la 4 la 8 ani.

La cererea inculpatului cauza a fost examinată în ordinea simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, ceea ce în conformitate cu prevederile alin. (8) al acestui articol denotă că limitele minime și maxime a sancțiunii sub formă de închisoare de la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, se reduc cu 1/3, formând noi limite: minimă - 2 ani și 8 luni, maximă - 5 ani și 4 luni.

Având în vedere aceste limite, instanța de apel a constatat că, instanța de fond fără vreun temei a aplicat față de Dînga Ion pedeapsa închisorii sub limita minimă admisibilă, în cuantum de 2 ani.

În atare împrejurări, instanța de apel a conchis că este necesară casarea sentinței în latura dată și stabilirea față de inculpat a pedepsei în limite legale, apreciind că 2 ani și 8 luni închisoare - pedeapsa la limita minimă, ar fi una echitabilă pentru Dînga Ion, ținând cont că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer în fapta comisă, a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, de Administrația Publică Locală este caracterizat pozitiv, la evidența medicilor narcolog/psihiatru nu se află.

Argumentând admiterea solicitărilor apelantului cu privire la excluderea prevederilor art. 90 Cod penal și pentru a motiva netemeinicia soluției instanței de fond cu privire la suspendarea nejustificată a întregului termen de pedeapsă cu închisoare în privința lui Dînga Ion, instanța de apel a menționat că infracțiunea comisă de acesta în sensul art. 16 Cod penal, este catalogată ca fiind gravă, faptele inculpatului prezentând pericol social sporit fiind îndreptate împotriva autorităților publice și securității de stat, anterior inculpatul a fost condamnat la diferite categorii de pedepse, printre care muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare cu suspendarea condiționată a executării, însă concluzii de rigoare din aceste condamnări Dînga Ion nu a făcut, continuând comiterea faptelor infracționale încălcând astfel ordinea de drept, fiind evidentă la caz inoportunitatea pedepsei condiționate.

Coroborând prevederile art. 75 Cod penal, cu circumstanțele cauzei, și anume categoria și gradul prejudiciabil al faptelor comise (infracțiune gravă, comisă împotriva persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității acesteia) de personalitatea inculpatului (se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru), atitudinea inculpatului față de faptele comise și procesul penal derulat în privința sa (recunoaște faptele comise, a acceptat examinarea cauzei în procedura simplificată, și-a manifestat căință sinceră și regretul față de consecințele faptei săvârșite), - împrejurări, în baza cărora instanța de apel a concluzionat, că va fi justificată aplicarea față de Dînga Ion a unei pedepse sub formă de închisoare, executarea căreia se va realiza în condițiile art. 90¹ Cod penal.

Instanța de apel a considerat, că nu este rațional ca inculpatul să execute întreaga pedeapsă cu închisoarea în penitenciar de tip semiînchis, fiind posibilă suspendarea parțială a executării ei, Dînga Ion urmând să execute 1 an și 4 luni din pedeapsa stabilită în penitenciar de tip semiînchis, executarea celeilalte părți din pedeapsă stabilită - 1 an și 4 luni, urmând a fi suspendată condiționat pe perioada de probațiune de 2 ani, cu condiția ca în perioada de probațiune menționată inculpatul să nu comită o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea acordată.

Individualizarea și stabilirea unei astfel de pedepse este proporțională faptei comise de către Dînga Ion, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Partea vătămată Prepeliță Igor, care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței din motiv că careva pretenții de ordin material și moral față de inculpat nu are, inculpatul și-a recunoscut vina, are la întreținere mama de o vârstă înaintată, iar prima instanță corect a aplicat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal.

5.2. Avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței, invocând argumente similare celor indicate de partea vătămată Prepeliță Igor în recursul declarat în prezenta cauză penală.

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece soluția instanței de apel referitoare la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal și cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursurilor declarate, își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În cauza deferită judecătii, au fost declarate cereri de recurs de către avocatul inculpatului și de către partea vătămată Prepeliță Igor, care, au invocat aceleași temeuri de casare a decizie, solicitând menținerea sentinței, din care motiv Colegiul penal le va examina concomitent.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că titularii acestora invocă temeurile de drept pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, susținând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, Colegiul penal reține că, în esență, criticele recurenților se axează pe ideea că instanța de apel a individualizat pedeapsa contrar prevederilor legale, la caz fiind indispensabilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Analizând temeiurile indicate, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Dînga Ion și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de cauzele care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs consideră că, solicitarea recurențelor privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal în privința inculpatului este neîntemeiată, or, doar faptul că inculpatul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse cu suspendarea executării.

Instanța de apel a argumentat detaliat soluția sa referitor casarea sentinței în latura pedepsei stabilite inculpatului și necesitatea executării parțiale a pedepsei sub formă de închisoare, iar recurenții nu a prezentat careva argumente plauzibile ce ar necesita modificarea deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: *„Dacă ... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei ... indicând numai decît în hotărâre motivele...”*.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită inculpatului, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentele invocate de recurenți privind aplicarea pedepsei neprivative de libertate, urmează a fi declarate ca neîntemeiate.

Totodată, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele avocatului precum că, instanța de apel nu a luat în considerație la aplicare pedepsei inculpatului că, el a recunoscut vina pe deplin, regretă cele săvârșite, lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea părților vătămate, cât și de comportamentul vinovatului în timpul și după comiterea infracțiunii, or, anume aceste circumstanțe luate în considerație, au permis stabilirea pedepsei inculpatului la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat.

Mai mult, Colegiul penal reține și faptul că instanța de apel corect a reținut la stabilirea pedepsei inculpatului Dînga Ion, că ultimul anterior a fost atras la răspundere penală pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Colegiul penal reține că potrivit cazierului contravențional, inculpatul Dînga Ion se caracterizează negativ, anterior fiind sancționat pentru: huliganism nu prea grav; vătămarea integrității corporale; apariția în locuri publice în stare de ebrietate; consumul de băuturi în locuri publice; injurie.

Suplimentar, Colegiul penal reține că recurenții nu au formulat careva argumente indubitabile care să ateste că nu este acceptabilă pedeapsa individualizată de către instanța de apel.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinar ordinare declarate de către partea vătămată Prepeliță Igor și de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui *Dînga Ion Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **20 decembrie 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana